715/05

Den 17. januar 2005 blev i sag nr. 63.687:

xxxxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxx xxx xxxxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning for en totalskadet bil.

Selskabet har udbetalt en pro rata-erstatning med henvisning til, at klageren har afgivet urigtige oplysninger om ejer-/brugerforholdet.

Det fremgår af skadeanmeldelsen, som selskabet har modtaget den 23/3 2003, at klagerens bil blev stjålet i perioden fra den 4/3 2003, kl. 17, til den 5/3 2003, kl. 08. På tyveritidspunktet var klagerens bil udlånt til klagerens søn. Bilen blev den efterfølgende dag fundet i totalskadet stand. Taksatoren opgjorde totalskadeerstatningen til 69.000 kr. Selskabet meddelte i skrivelse af 17/7 2003 til klageren, at der alene ville blive udbetalt en pro rata-erstatning på 13.604,13 kr., da klagerens søn var den reelle ejer/bruger af køretøjet, jf. forsikringsaftalelovens § 6, stk. 2. Selskabet har i skrivelsen af 17/7 2003 anført, at præmien ville have udgjort 26.653 kr. i stedet for 7.717 kr., og selvrisikoen ville have udgjort 22.014 kr. i stedet for 4.088 kr., hvis forsikringen havde været tegnet med rette ejer-/brugerforhold.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 16/4 2004 til nævnet bl.a. anført følgende:

"Den 12.06.2003 henvender taksator og vores konsulent sig på værkstedet 'P…' ved G.A., der på det tidspunkt har bilen stående for taksering. G.A., onkel, oplyser, at han har bygget køretøjet op til R. [klagerens søn] og alle de timer skal taksatoren tage med i sin vurdering af skaden. Ligeledes får vi oplyst at R. kører i køretøjet hver dag frem og tilbage til skole i N.

Den 19.03.2003 drøfter vor konsulent sagen telefonisk med vores forsikringstager, der også oplyser, at bilen for det meste bliver benyttet af sønnen R. Hun oplyser ligeledes i den samtale, at hun straks vil sørge for at R. fremover står som fast bruger.

På baggrund af ovennævnte har vi afgjort skaden med forholdsmæssig erstatning."

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at hun er rette ejer/bruger af køretøjet, hvorfor selskabet skal udbetale fuld erstatning for den skete skade.

Klageren har til støtte herfor i skrivelse af 10/5 2003 til nævnet bl.a. anført følgende:

"G.A. har lavet rustarbejde på bilen og brugt mange timer på den, det er rigtig, men han har aldrig oplyst, at det var for min søn R., da G.A. udmærket er klar over at bilen tilhørte mig.

Hvordan Alm. Brand kan få oplyst, at min søn benytter bilen hver dag frem og tilbage til skole i N., er jeg meget uforstående overfor. Min søn har aldrig gået i skole i N.

Jeg har telefonisk kontakt med skadeinspektør F.F. - men det er den 19.06.03 og ikke som Alm. Brand oplyser den 19.03.03.

Samtalen drejer sig om min klage over taksator J.J., som jeg har fremsendt til selskabet den 28.05.03. … I løbet af samtalen kommer vi også ind på at min søn af og til låner min bil. Om hvornår man er bruger og hvornår man er låner.

Det er åbenbart også svært for forsikringsselskabet at definere, da jeg ikke kan få et svar på dette. Det fremgår ikke af policen, at bilen ikke må lånes ud til ens egne børn, og der er heller ikke nogen klausuler om, hvor ofte man må låne sit køretøj ud."

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

"**1.3. Køretøjets registrering og anvendelse - risikoforandring**

Det forudsættes, at køretøjets ejer/bruger og anvendelse mv. er registreret i henhold til bestemmelserne i Registreringsbekendtgørelsen og Færdselsloven - og at køretøjet i øvrigt anvendes lovligt.

Det skal hurtigst muligt skriftligt meddeles Alm. Brand

…

1.3.2. når der sker ændring i køretøjets anvendelse, faste bruger, …

1.3.3. når køretøjet overgår til ny ejer.

Undladelse af at overholde ovennævnte kan medføre, at retten til erstatning bortfalder helt eller delvis."

Nævnet udtaler:

Efter de foreliggende oplysninger må nævnet lægge til grund, at bilens rette bruger er klagerens søn, og at selskabet, såfremt dette havde været oplyst, ville have opkrævet en højere præmie. Nævnet må tilsvarende lægge til grund, at selvrisikoen ville have været større. Da selskabet således i medfør af forsikringsaftalelovens § 6 har været berettiget til at nedsætte erstatningen, finder nævnet ikke anledning til at kritisere selskabets afgørelse.

Dette er dog ikke ensbetydende med, at en egentlig bevisførelse ved domstolene ikke vil kunne føre til et andet resultat.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen